

Jiří Weigl: Paradoxy dnešní doby

- editor007 | 13. února 2024

ČESKO: Naše současnost je neveselá - zažili jsme největší propad životní úrovně v moderní historii, rekordní inflaci, ekonomika je v recesi, předkovidové úrovně jsme jako jediní v Evropě ještě nedosáhli. Perspektivy jsou rovněž chmurné - Evropská unie zcela podlehla iracionálnímu progresivismu, který vnucuje svým členským zemím, poškozujeme nás pokračující válka na Ukrajině, Německo, na němž jsme všestranně závislí, se svou zelenou politikou nezadržitelně hospodářsky propadá, netušíme, odkud a za kolik budeme v blízké budoucnosti získávat energie, zažíváme rekordní pokles porodnosti, děsíme se neintegrovatelné orientální masové migrace, zkrátka zmar a nejistoty na všech stranách.

A co jsou v této přelomové době priority naší politické reprezentace - manželství pro všechny, boj proti znásilňování ve všech podobách, korespondenční volba, podpora válčení na Ukrajině a v Palestině a protičínského separatismu na Tchaj-wanu, kvóty pro ženy v byznysu a přijetí eura. Zjevně nic, co by bezprostředně souviselo s problémy, které trápí občany této země.

Souhrnně lze prohlásit, že tato vláda vedená údajným konzervativcem Petrem Fialou zcela poslušně a slepě uskutečňuje všechny priority progresivistické ideologie. Konzervativní hodnoty, tradice a řád ve společnosti jsou jí naprosto ukradené. O tzv. manželství pro všechny již bylo napsáno snad všechno. Zcela obecně lze k tomuto tématu pouze dodat, že o homosexuály a jejich štěstí jde v této kauze až v poslední řadě. Smyslem celé této kalvárie je atak na normální klasickou rodinu tak, jak se po tisíciletí vyvinula a byla oporou každé zdravé společnosti. Přirozené mužské a ženské role, z toho plynoucí společenský řád a jeho hodnoty a tradice, které nás dovedly na dosavadní civilizační vrchol, mají být zavrženy, zničeny a opuštěny. Revolucionáři nás chtějí voluntaristicky převychovat, vymýt nám mozky a podříditi svým zcestným bludům.

A tak dnes zjišťujeme, že žijeme ve společnosti, jejímž hlavním problémem je prý všudypřítomné znásilňování. Dozvídáme se, že bezmála každá druhá žena byla znásilněna, že forem znásilnění je bezpočet a že vinni jsou všeobecně muži jako kolektivum, že znásilňování je distinktivní příznak naší bílé, patriarchální, mužské civilizace a že je potřeba je na každém kroku potírat a trestat. Nemáme proto nic důležitějšího na programu, když už jsme odmítli Istanbulskou úmluvu, než redefinovat znásilnění a od toho odvodit další kroky v převýchově společnosti. Všichni již dnes souhlasí s tím, že nás zachrání zvýšená represe. Všichni volají po nejprísnejším trestání všech forem chování, které bylo možné nějak zahrnout pod pojem maximálně široce definovaného znásilnění. Možná se v tomto případě dočkáme i obnovení trestu smrti. Všichni se tváří, jako by sexuální patologie byla represí vymýtitelná. Žádný odborník však nic takového nikdy nepotvrdí, což jenom ukazuje, že hysterie kolem znásilnění nemíří na sexuální delikventy, ale na celou normální společnost, jíž má zastrašovat a rozkládat. Extrémistické hnutí Me Too, které bylo koncentrátem těchto myšlenek, již nedávno předvedlo svou destruktivní protispolečenskou podstatu zcela otevřeně.

Na druhé straně ovšem stejní pokrokaři, kteří rozjíždějí hysterii kolem násilí na ženách, horlivě otevírají dveře masové migraci z muslimských zemí do Evropy, dobře vědouce, že nic není patriarchálním náboženským hodnotám a životnímu stylu těchto nově příchozích cizejším, než jejich popletená progresivistická, obzvláště feministická ideologie. A tak se všechny západoevropské země, které přijaly statisíce muslimských migrantů, potýkají s exponenciálním nárůstem násilí na ženách ze strany migrantů. Švédsko, Německo, Nizozemí, Francie, Itálie - to jsou dějiště exploze sexuálního násilí vůči ženám, s nímž si nedokážou poradit. Žádná Istanbulská úmluva, kterou nám neustále vnucují, ani žádné zákonné represe s tím nic nezmohou. Multikulturní obohacení, která nám slibovali, má zcela jasnou podobu. Má podobu hrubého násilí na ženách, které je progresivisty

tolerováno.

Je zjevné, že s masovou migrací muslimů do Evropy je to stejné, jako s manželstvím pro všechny a s eskalací boje proti násilí na ženách – progresivistům nejde ani o homosexuály, ani o muslimy, ani o ženy – vše je jenom nástroj jejich boje proti tradiční křesťanské kapitalistické evropské společnosti, z níž sice vzešli, ale kterou nenávidí a pyšně ji chtějí přebudovat podle svých voluntaristických fantasmagorických představ. Údajným konzervativcům v naší vládě to nevadí, poslušně a iniciativně se na tom podílejí.

A jak je to s dalšími prioritami naší vlády? Korespondenční volba je účelový trik, který má dnešní neblahou pětikoaliční sestavu udržet u moci i proti vůli tuzemských voličů.

Nekonzistentní propagandistická kampaň kolem přijetí eura jenom odvádí pozornost od vážných problémů. Nezmiňuje jednu zásadní skutečnost – ekonomicky méně rozvinuté země nemohou úspěšně sdílet jednu měnu s těmi vyspělejšími, pokud neexistuje dostatečný objem fiskálních transferů, který by vyrovnával negativní dopady pro ně příliš silné společné měny. Ti, kteří pamatují historii česko-slovenské měnové unie a nezbytnost penězovodu z českých zemí na Slovensko, podstatu problému chápou. EU však není fiskální unií jako bývalé Československo, je pouze unií měnovou, a proto je pro hospodářsky slabší země společná měna problémem. Žádná z nich se hospodářsky nedotáhla na ty vyspělejší, ale naopak zažila relativní propad. I sousední Slovensko nám může být dobrým příkladem. Původním předpokladem bylo, že euro bude katalyzátorem dalšího prohloubení integrace, že ekonomické problémy, které bude v různých zemích společná měna vyvolávat, budou vyvíjet tlak na rychlé fiskální a politické sjednocení kontinentu. To je však v dnešní situaci neuskutečnitelné. Proto je dnes, po všech dosavadních zkušenostech, návrh na přijímání společné měny útekem od ekonomické racionality.

To všechno jenom potvrzuje, že v této klíčové chvíli máme v čele zbabělou vládu, která servilně uskutečňuje progresivistickou politiku a rozhodné postoje projevuje jenom v případech dalekých zahraničních konfliktů, které stejně nijak ovlivnit nemůže.

AUTOR: Jiří Weigl

[ZDROJ](#)